

Már egymástól sem szégyen lopni

A népszavazást megfelelő eszköznek tartja Kövér László, hogy az emberek jelezzék, bele akarnak szólni abba, ami történik velük. Abban már nem hisz, hogy utána a kormány tagjai elszégyellik magukat, és lemondanak. A Fidesz országos választmányának elnöke szerint a szocialisták új nemzedéke csak a saját érvényesülését tartja szem előtt, s erről is beszélt az Echo Tv Tabuk nélkül című műsorában Obersovszky Péternek.

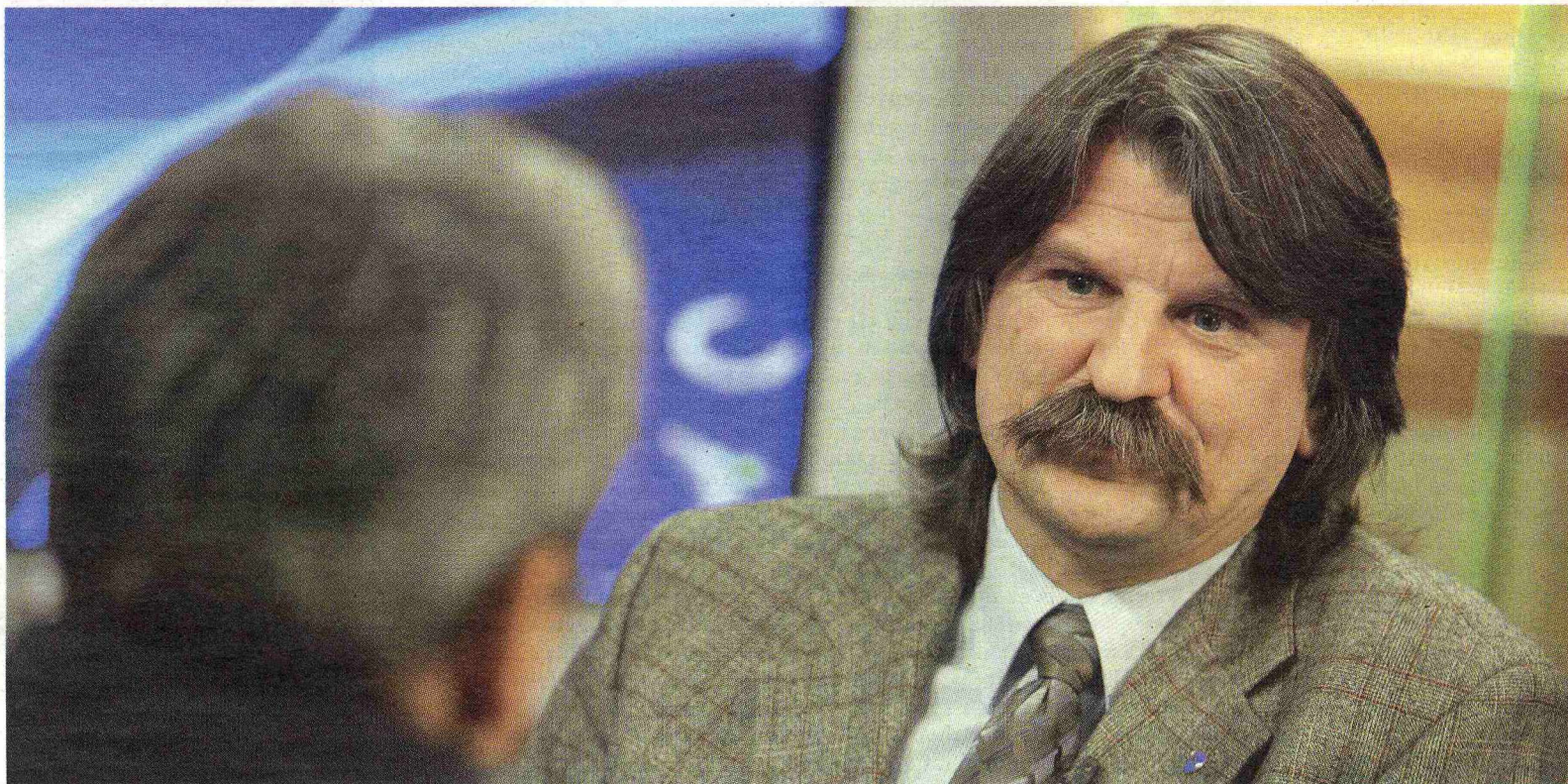
TABUK NÉLKÜL

- A legtöbb támadást azért kapja az ellenzék, mert azt mondja: ennek a kormánynak még a ciklusa kitöltése előtt távoznia kell.

- A 2010-es választások előtti utolsó napig azt fogjuk mondani, hogy ennek a kormánynak minél hamarabb távoznia kell, mert világossá szeretnénk tenni, hogy a demokrácia fölszámolásának első lépcsőfoka az, amit az MSZP csinált azzal, hogy Gyurcsány Ferencnek bizalmat szavazott az őszödi beszéd után. Ebbe nem lehet beletörödni, ezt nem lehet tudomásul venni, ez botrány, ez bűntény, ez seb a demokrácia testén, és ki kellene tisztítani, ami azt jelenti, hogy Gyurcsánynak minél előbb távoznia kellene a kormányból. Normális országban a közélet közelébe sem engednék. Én szívesen venném, ha ilyen megfontalásokból a baloldaltól bármely szervezett erő azt mondaná, hogy mégiscsak az ország jövője forog kockán, és vannak olyan közös ügyeink, amelyeket meg kell beszélnünk, és akkor beszéljünk meg, hogy milyen feltételekkel tudunk dűlőre jutni az egészségügyi reform, a közgazgatási reform kérdésében vagy éppen az oktatásügyben. De hát nincs ilyen komolyan vehető erő. Van néhány mormogó, még valaha a reformkommunisták idejéből itt ragadt, jó szándékú értelmiség, akinek nincs súlya az MSZP-n belül. Ami viszont meglepő és sajnálatos, hogy magukat jobboldalinak mondó értelmiségi köröktől érkezik újabb és újabb impulzus, hogy ez nem lehet így, meg kell egyezni.

- Mi lenne a megegyezés tárgya?
- Ezt felejtik el elmondani nekünk.

- Hallok más véleményeket is, akik azt mondják: tévút, hogy a

KÖVECZ LÁSZLÓ: ha nincsenek szabályok, csak az erős tud érvényesülni

FOTÓ: NÉMETH ANDRÁS PÉTER

politikát lehet a választók becsapásával jó útra terelni.

- Ha egyszer elmulasztottunk 1990-ben tiszta lapot nyitni erkölcsi és politikai értelemben is, most már nem lehet halogatni. Nem lehet úgy csinálni, mintha Gyurcsány Ferenc és akik őt hatalomra segítették, és ezt csinálták az országgal felhatalmazás nélkül, valaha is szalonképesek lehetnek a demokráciában. Még ezekkel az emberekkel is hajlandók lennének bizonyos kérdésekben megegyezni úgy, hogy közben világossá tesszük: fenntartjuk a véleményünket, hogy nincs helyük a magyar közéletben. De hát miért is ülnének le velünk mondjuk az egészségügyi reform kérdésében, amikor a szakmai szervezeteket sem ültetik le az asztalhoz, nem veszik figyelembe a véleményüket, mert el akarják lopni az egészségügy vagyont, piaccá akarják tenni a betegek életét. Hogy azon is nyereszkedni tudjanak azok az érdekcsoportok, amelyek az MSZP-t meg az SZDSZ-t hatalomra segítették.

- Azok az értelmiségiek, akik a konzervatív oldalról is sokszor megegyezést sürgetnek, azt szokták mondani, hogy ott a nagy pénz. Hatalmas pénzek állnak az ellenoldal mögött, s pénzzel mindent el lehet intézni.

- Ezek az emberek a maguk kis megegyezését már régen megkötötték, tehát a saját relatív sikerükből

indulnak ki. Úgy gondolják, hogy ezt kellene a politikának is csinálnia. Ha rögzítenék, hogy mi a cél, amelyet el kellene érniük, és rögzítenék, hogy milyen feltételek mellett kell leülni tárgyalni az ország érdekében - akár Gyurcsány Ferencsel vagy az ördöggel is -, akkor azt mondom, hogy ez megfontolandó javaslat. De valójában arról szólnak ezek a kompromisszumra szóló javaslatok, hogy ezek a viszonyok vannak, nekünk csak ez jutott, ilyen a focink, ilyen az iparunk, ilyen a történelmünk, hát egyezzünk meg. Legyen béke. De hogy mi a béke értelme, az nem világlik ki az okfejtésekből. Mert akkor abban kellene megegyezni, hogy melyek a közös értékeink, a közös céljaink a nemzettel, az országgal. Azért vagyok pesszimistább, mint ezelőtt mondjuk öt évvel, mert Horn Gyuláék, ha nem is volt nagyon miről beszélnünk velük, de bizonyos határokat nem léptek át. Leszámítva az 1950-es éveket, amikor minden megtörtént. De 1990 után azért talán őszintén igyekeztek jó demokratáknak mutatkozni, ám most színre lépett egy olyan nemzedékük, amely gátlástalan, csak a saját egyéni érvényesülését, a pénzt, a meggazdagodást tartja szem előtt.

- Annak a kurzusnak, amely most Magyarországon uralmon van, a siker a kulcsszava. Az SZDSZ új elnöke, Kóka János a si-

kert hangsúlyozta, a másik jelölt, Fodor Gábor pedig azt mondta, hogy nem minden áron szabad sikeresnek lenni.

- Itt Kóka János gondolkodásának szimplasága mutatkozik meg, mert azt gondolja, ha ő olyan körben nőtt föl, amelyben az volt a mindennapi tapasztalat, hogy mindenkit és mindent meg lehet vásárolni, akkor ez körön kívül is érvényes. Tehát ha elmegy Debrecenbe, akkor azt gondolja, hogy Kósa Lajosnak is csak a pénz számít. Etetnie kell a családját. Leleplező és vérfagyasztó, amit Kóka mond.

- A Kádár-rendszert fenntartó közmegegyezés a mutyi volt. Nem változott azóta semmi?

- Most annyival rosszabb a helyzet, hogy már egymástól lopni sem szégyen. Mehetünk ezen az úton tovább, nincs megírva, hogy nekünk csak az erkölcsös, a jobb meg a nehezebb út jut. El fogja dönteni a magyar társadalom, hogy melyik úton kíván továbbhaladni. Csak ez az ország szét fog rohadni. Nem lesz sikeres. Attól, hogy valaki a magánérvényesülés folyamán félrerug minden közösségi normát, egyénileg lehet sikeres, de a közösség egészen biztosan veszít. Ha nincsenek szabályok, csak az erős tud érvényesülni. A kevésbé erős csak veszíteni tud. Tehát minimum rövidlátó ez a fajta gondolkodás, amelyet Kóka János meg Gyurcsány Ferenc képvisel, mert a fejükben nincs benne

olyanfajta gondolkodásmód, amely arról szólna, hogy a közösség hogyan tudna sikeres lenni - leszámítva a szűk brancsot.

- A népszavazást megfelelő eszköznek tartja arra, hogy az emberek kifejezzék, bele akarnak szólni abba, mi történik velük?

- Igen. És bizonyos értelemben maga ellen játszik a koalíció, mert minél inkább próbálja eltolni a népszavazást, annál biztosabb lesz annak sikere.

- Ha sikeres a népszavazás, ön abban is hisz, hogy akkor ellehetetlenül a kormány?

- Természetesen. De nem azt akarom mondani, hogy biztos vagyok benne, utána elszégyellik magukat, és azt mondják: nem kellett volna idáig feszíteni a húrt, s lemondanak. Ugyanúgy meg fognak ragadni minden eszközt, magyarázatot arra, hogy kormányon maradhassanak még egy napot, még egy hetet, mert részben régi bűneik elévülnek, részben pedig természetesen újabb és újabb ellopni való kerül a kezük ügyébe. A társadalmi elégedetlenségnek azonban, amely napról napra halmozódik, el kell érnie az MSZP bázisát is. Nem igaz, hogy akár az MSZP tagságát is hosszú időn keresztül lehet hülyíteni mindenféle sikerdumával. Amikor a végén kiderül, hogy se siker, se becsület, akkor azért csak fel fogják tenni a kérdést, hogy miért tettük ezt magunkkal, az országgal. ■